

CREDINȚA ESTE

VICTORIA NOASTRĂ

Este un privilegiu să fiu aici în seara aceasta în serviciul Domnului. Dar este cu certitudine un lucru trist că poporul nu poate avea un loc să șadă jos, după ce noi i-am invitat să vină, și atunci fără loc să șadă jos. Și așa cum am venit sus, chiar acum, păi, acolo erau persoane pe lângă ferestre, și-n sus și-n jos pe străzi, și așa mai departe. Și nu este—nici măcar un loc ca ei să fie așa- . . . să intre în clădire. Dar aceasta-i doar o biserică mititică.

² Noi nu-i facem reclamă. Și chiar în ziar aici, noi doar . . . O, unii din prietenii noștri chemând la telefon, vorbind despre a veni să ne rugăm pentru ei. Și noi le-am spus doar să vină. Așa că știrile doar pornesc în jur treptat, cineva vine acolo din Louisville, și atunci îi spune la altcineva, și altcineva. Voi știți, așa-i cum aceasta merge în jur.

³ Eu am vrut să obținem școala medie aici jos. Dar ei . . . Eu nu am putut să o obțin din cauză că școala era în curs. Sau, atunci noi am fi făcut reclamă. Vreau ca poporul, poporul local să știe că noi nu am încercat să vă împingem la o parte de la aceasta, dar noi doar am știut că încăperea era foarte rea. Deci noi, dacă noi puteam obține școala medie, noi am fi făcut așa, dar noi nu am putut.

⁴ Deci, acum, în seara aceasta va fi ultima seară pentru cărți în spate, că D-ul Mercier și ceilalți le au aici, și benzile și așa mai departe.

⁵ Și atunci mâine dimineață este școală Duminicală. Și imediat după ce școala Duminicală își iau locul lor, cu voia Domnului, eu vreau să vorbesc asupra predicii evanghelistice, mâine dimineață. Acea va începe la nouă treizeci, eu cred, nu-i așa, Frate Neville? La nouă treizeci, începe școala Duminicală. Și imediat după clasele de școală Duminicală, noi vrem să vorbim subiectul despre un—despre un mesaj evanghelic, o chemare către păcătos. Și în serile acestea noi mai mult am dat, de la ultima duminică seară, la bolnavi și nevoiași, cei năpăstuiți.

⁶ Iar apoi, mâine seară, noi o să încercăm să, dacă noi putem posibil, în vreun fel, să adunăm toate cartonașele de rugăciune care au fost date afară. Fiecare care a venit și a obținut cartonașele de rugăciune, noi . . . după ce mesajul s-a terminat, dacă noi trebuie să lăsăm pe unii înapoi de-o parte, și atunci să aducem pe alții sus, așa ca noi să putem aduce rândul de rugăciune să meargă. Noi vom fi bucuroși să o facem.

⁷ Iar cartonașele de rugăciune pentru mâine seară vor fi date afară după școala Duminicală dimineață. Chiar după școala Duminicală, va fi cam, poate, unsprezece treizeci, că—cartonașele de rugăciune vor fi date afară, mâine. Deci voi care îi aveți pe cei dragi ai voștri, și așa mai departe, care vin să ne rugăm pentru ei, păi, să-i avem aici pe la, cel puțin unsprezece treizeci, dacă ei nu pot fi înăuntru pentru Mesajul de dimineață.

⁸ Acea este, dacă voi aveți un—un loc de închinare, la care voi ați mers, păi, noi—noi nu v-am trage la o parte de-acolo deloc. Noi doar am vrea ca voi să vă simțiți doar foarte liberi privitor la ce veți urma să faceți.

⁹ Eu am fost grozav de ocupat astăzi. Și doar cu câteva momente în urmă, ei au venit, au zis, „Păi, dacă tu mergi jos, tu poți începe să predici chiar acum.” Aceasta era, deja, micuțul tabernacol era plin. Deci eu doar m-am gândit asupra câtorva verseturi despre care m-am gândit să vorbesc, în seara aceasta.

¹⁰ Și vreau să mulțumesc Domnului, întâi, pentru tot ce El a făcut pentru noi. Rapoartele acelea venind înapoi de la aceia pentru care s-a făcut rugăciune, și au fost în adunare. Lucruri mari au luat loc, doar pentru acest loc mic de aici. Și nu mai mult decât că s-a ajuns să fie să vină sus și să i se facă rugăciune personal, dar se pare că oamenii înapoi în audiență o primesc mai bine decât aceia care sunt aici sus pe platformă. Așa că noi suntem bucuroși pentru aceea. Acea-i foarte bine, să-i vedem că o primesc așa.

¹¹ Acum, în seara aceasta, eu am ales pentru un text: *Credința Este Victoria Noastră*. Și eu doresc să citesc o porțiune din Scriptura aflată în Întâi Ioan, al 5-lea capitol și al 4-lea verset.

*Căci orice este născut din Dumnezeu biruiește lumea:
și aceasta este biruința care biruiește lumea, chiar
credința noastră.*

¹² Acum, așa Cuvinte minunate! Credința noastră este victoria. Și acum, vorbind despre victorie. Au existat multe victorii mari câștigate în această întindere lungă de ani în care umanitatea a fost pe pământ.

¹³ Eu am citit cartea despre predarea din—din Paris, aceea unde, în acest ultim, sau al Doilea Război Mondial, aceea când Hitler a fost adus în Paris, la Arcul de Triumf, ei spun că aceasta era așa o victorie încât a durat ceasuri pentru acei soldați Germani mărșăluind în pas de gâscă, chiar prin Arcul de Triumf. În timp ce Hitler stătea la atenție și tot aerul era negru, deasupra, cerul era închis, de la avioanele care se mișcau deasupra. Un astfel de timp de victorie, încât după ce ei au câștigat războiul asupra Franței, și Franța s-a predat la Germania.

¹⁴ Și atunci în Londra, Anglia, eu am avut odată privilegiul de a vedea acolo, la conferință, un film despre unde acel...

Acesta a fost luat de către Ruși, acela când Berlinul s-a predat la Rusia. Și cum că acea mare masă mamut de echipament militar, acele tunuri mari care ei le aveau pe... montate pe tancurile acestea mari care se puteau învărti în jur; doar s-au mutat în Berlin. Tu de-abia puteai vedea cum putea să existe chiar ceva viață. Căci milă după milă, și fiecare împușcând doar pe pușcături de precizie, unde ei doar au venit ca un mare roi de lăcuste. Și ei doar simplu au bătut Berlinul la pământ.

¹⁵ Și când, atunci, ei au tras jos tancurile lor și—infanteria a mers înăuntru și a măturat, ei au trimis și l-au adus pe D-ul Stalin. Și când ei l-au zburat înăuntru, cu avionul, și a aterizat, toți acei soldați Ruși au mers jos pe stradă, cum acea răsucire și pas așa cum ei îl fac, ca un victorios, semnul victorios Rusc. Și cum Stalin a stat în poziție de drepti în timp ce zeci de mii de soldați au mășăluit prin străzile Berlinului, când acesta zăcea în cenușă. Și când femeile Germane au fost siluite în străzi, și cei mici, omorâți, și unii din ei arși, și așa mai departe, dar aceea era chiar o victorie pentru Rusia.

¹⁶ Atunci mi se spune că Napoleon, marele biruitor al unei zile care s-a dus... Câtiva ani în urmă, cam cinci ani, eu am avut privilegiul de a mă opri lângă Waterloo. Și eu am... luat o carte mică sus acolo, și am citit viața lui Napoleon. El a urât pe Francezi. El a venit acolo în Franța, născut afară pe o insulă, și a venit la Franța să se revanșeze cu ei, dar a devenit un mare biruitor. El era un domn, de la început. Dar succesul i s-a urcat la cap.

¹⁷ Și se spune că femeile, când ele se duceau să-și pună copilașii la pat, că el era așa de temut... El a pus totul la moarte care nu era de-acord cu el. Că, femeile, în loc să spună, „Bătrânul moș zbârcilă o să vină să te prindă,” ei ziceau, „Napoleon o să vină să te prindă.” Și micuții copilași cu ochii luminați își băgau capetele sub acoperitoare, foarte repede, gândindu-se la monstrul acela mare Napoleon.

¹⁸ Dar, voi știți, victoria care el a câștigat-o nu a durat. El era prohibiționist, de la început, și a murit la vârsta de treizeci și trei de ani, un alcoholic.

¹⁹ Victoria de felul acela nu durează, deoarece nu este lucrat corect. Voi niciodată nu puteți obține bine din rău. Voi trebuie să jucați regula jocului cinstit.

²⁰ Și oricare din voi știe, că în olimpiade sau oricare alte exerciții atletice, nu contează dacă tu ajungi primul în întrecere, dar dacă tu nu ai jucat jocul după reguli, tu ești descalificat. Tu trebuie să joci regula corect.

²¹ Și acela-i felul cum este cu viața umană. Tu nu poți juca regulile jocului de viață greșit și să te aștepți să câștigi. Tu trebuie să-l joci după Cuvântul lui Dumnezeu și scopul pentru care tu ai fost adus aici.

²² Acum, există așa de mulți oameni care nu pare să aibă vreun fel de scop în viață, mai ales în această zi în care trăim noi acum. Oamenii doar par a gândi că tot ce au ei de făcut este să se țină cu altcineva, cu modele lumii, și cu ademenirile pe care lumea i le-a dat.

²³ Chiar ca aceasta, dacă tu mergi la școală și careva din fetițe poartă o anumită bluză mică, sau rochie, sau oricum ați numi-o, toată ambiția care o are restul școlii este să copieze după fata aceea. Unele din femei văd la televiziune vreo anumită doamnă să vină afară, și îmbrăcată într-o anumită modă, păi, aceea-i ambiția lor să se îmbrace și să acționeze ca aceea. Și aceea pare a fi chiar cam limita ambiției Americane, să obțină o slujbă nouă, sau să obțineți o mărire în salariul vostru, și să cumpărați un televizor, sau o mașină nouă.

²⁴ Lăsați-mă să spun aceasta. Lucrurile acelea pot fi în regulă, dar există ambiții mai înalte în viața umană decât lucrurile acelea. Și Creștinii ar trebui să-și fixeze afecțiunea lor pe ambiții mai înalte.

²⁵ Eu cred că aceasta ne-ar folosi la toți să ședem jos și să ne întrebăm de ce suntem noi aici, în primul rând. Și oare Cine a fost destul de bun să ne aducă aici, noi ar trebui să băgăm de seamă și să-L întrebăm ce ar vrea El ca noi să facem, scopul venirii noastre, să împlinim ce El a hotărât pentru noi. Dar noi părem să fim doar să vrem să o ținem cu lumea.

²⁶ Acum, Biblia a spus că noi putem birui lumea. Și cum o facem noi? Nu prin a o ține cu modele lumii. Ci Biblia a spus că credința este victoria care biruiește lumea.

²⁷ Aceasta îmi reamintește despre un timp care un...mie nu-mi place să spun acest cuvânt, dar el era doar un trântor care a venit la ușă. Și el a zis, „Ați putea să-mi dați un—un sandwich?”

²⁸ Am zis, „Cu certitudine. Vrei să vii înăuntru?” Și în loc să-i fac un sandwich, m-am gândit să-i pregătesc ceva să mănânce. Și i-am pregătit doar cam ce am avut pe-acolo, și l-am așezat jos să mănânce. Și în timp ce el mânca, m-am gândit ca să vorbesc cu el, văzând că el era un—un călător. Și am zis, „De unde vii tu?”

²⁹ El doar a dat din umeri puțin, și a zis, „Nicăieri.”

Am zis, „Atunci unde te duci?”

³⁰ Și el s-a oprit din mâncat, și a privit sus la mine, și a zis, „Nicăieri.” El s-a uitat în jur și a înghițit o mușcătură mare, și a zis, „Domnule, doar unde mi se odihnește pălăria, acolo-i unde mă odihnesc.”

Am zis, „Eu văd.” Am zis, „De când faci tu aceasta?”

³¹ El a zis, „O, vreo douăzeci de ani, sau mai mult.” Cu nici o ambiție să—să se îmbunătățească!

³² Acum, aceea-i chiar cam, atitudinea oamenilor. Chiar ce eu numesc „haimanale, vagabonzi.” Și oamenii care se înscriu la biserică sunt doar cam la fel. Eu adesea m-am gândit despre „plutind, lemn plutitor.” Un lemn plutitor, acesta doar se agață în orice fel de gunoi. Acela-i chiar cam felul în care plutitorii o fac în biserică sau oriunde.

³³ Acum voi luați pe un curs, ca cursul vieții, și o mulțime de lemn plutitor sunt agățate în fiecare grămadă de gunoi. Și, totuși, barca vine pe-acolo, făcută din lemn, de asemenea. Dar dacă voi observați, lemnul este făcut și format de către un meșter care a construit barca. Nu numai că ea este formată, ci ea este condusă de un meșter, și este împinsă de o putere.

³⁴ Și noi suntem toți făcuți din același material. Aceasta doar depinde cum merg ambițiile voastre. Vreți voi să lăsați pe meșterul Meseriaș să facă, din voi, ceea ce El poate folosi, și ceea ce El ar putea controla, și ceea ce El ar putea să dea putere?

³⁵ Dacă această anumită barcă mică care a fost făcută diferit, și a fost făcută de către mâna meșterului, dacă vreodată s-ar împotmoli în ceva buruieni de-acolo în ape scăzute, acolo-i o putere în spatele ei, un șurub mic care meșterul îl poate întoarce, și să o împingă iarăși afară în apele adânci.

³⁶ Dumnezeu vrea să ne formeze ceea ce El vrea să fim. Dar cum putem noi face aceea, sau cum poate Dumnezeu face aceea, când noi nu vrem vreodată să stăm liniștiți ca El să o facă? Noi vrem să fim propriul nostru meșter. Noi vrem să gândim felul nostru propriu de gândire.

³⁷ Și mulți oameni vin în biserică, și se înscriu la biserică, și—și pun numele pe registru, și nici măcar nu consideră ce crede biserica, sau să verifice cu biserica aceea, cum predică ei Cuvântul lui Dumnezeu, sau dacă ei stau pentru Evanghelia deplină sau nu, sau doar aleg o porțiune și adaugă un crez. Plutind, hoinărind, niciodată să fie în stare să se aleagă cu ceva.

³⁸ Dar lăsați-mă să vă spun ceva, în seara aceasta, voi înlăuntrul și în afara acestei clădiri. Voi urmează să o sfârșiți la o destinație într-una din aceste zile, care o să fie în valea umbrelor morții. Eu v-aș sfătui la ora aceasta, să vă pregătiți să întâlniți pe Dumnezeu care va trebui să vă întâlnească pe voi la ceasul acela. Voi sau Îl întâlniți ca o operă de artă la care El a lucrat, sau un lemn plutitor care plutește să meargă în destinația voastră finală. Așa că să nu vă folosiți viața aceasta doar să rătăciți în jur, și să plutiți în jur, și—și să luați o slujbă mai bună, și să vă îmbrăcați mai bine, și să luați un televizor

nou, sau—sau o mașină mai bună. Viața înseamnă mai mult decât atât. Să nu încercați să o folosiți doar să spuneți, „Păi, dacă restul din ei se înscriu la biserică, mă înscriu și eu, la fel.”

³⁹ Când vă înscrieți la biserică, voi ar trebui mai întâi să căutați, și să aflați pentru ce stă biserică aceea. Este aceasta doar numai un loc unde oamenii merg împreună pentru părtășie? Sau, este acesta un loc care predică Cuvântul viului Dumnezeu, și stă pentru fiecare principiu pentru care Isus a murit? Voi ar trebui să faceți asta. Numai să nu plutiți înăuntru și să mergeți cu valul. Pentru că, „Strâmtă este poarta, și îngustă este calea care duce la Viață, dar numai câțiva vor fi care vor merge înăuntru acolo.” Pentru că, „Largă este calea care duce la nimicire, și mulți vor fi acolo care vor intra.”

Noi trebuie să avem un scop despre ceva.

⁴⁰ Acum, nu a fost așa în zilele care s-au dus, sau în această zi, căci când un om vine la Dumnezeu, el avea un scop să facă așa. Dacă scopul tău este doar să te miști cu adunarea aceea sau este să privești în sus spre Dumnezeu?

⁴¹ Daniel, când el a fost dus jos în Babilon, deși el se ducea departe de casa lui, și el urma să trebuiască să fie un rob la o altă națiune de oameni, dar Daniel a hotărât în inima lui, că indiferent ce i-au făcut ei, el nu urma să se întineze cu păcatul Babilonian.

⁴² O, dacă noi aveam mai mulți bărbați viteji ca acela, care ați hotărî în inima voastră, „Dacă eu sunt un Creștin, eu o să aflu fiecare binecuvântare Divină care îmi aparține, și o pretind. Dacă Biblia învață că eu pot primi Duhul Sfânt, eu o să stau pe genunchii mei până când Dumnezeu îmi dă Duhul Sfânt, și nu plutesc doar.”

⁴³ Eu am citit vechea povestire a vieții Unchiului Buddy Robinson cu un timp în urmă. Și el era un om așa de mare, și un—un om iubitor, și un om de credință. Și el a ajuns să flămânzească după Duhul Sfânt, pentru că Biblia a învățat aceasta. Și aceasta spune că într-o zi el ara porumb. Și el și-a oprit catărul lui bătrân, Alex, și s-a pus jos în rândul de porumb și a zis, „Dumnezeule, dacă Tu nu-mi dai botezul Duhului Sfânt, când Tu vii înapoi pe pământ Tu vei găsi oasele mele zăcând chiar aici.” Aceea-i a hotărî în inima ta. Aceea-i într-adevăr să te pui pe treabă.

⁴⁴ Când tu iei felul acela de hotărâre în inima ta, Dumnezeu o să deschidă ferestrele Cerului. Ceva trebuie să ia loc. Voi trebuie să vă puneți pe treabă cu Dumnezeu, și să aveți ceva scop, și ceva grațitudine că El v-a salvat.

⁴⁵ Și când Daniel a hotărât în inima lui, și Diavolul l-a făcut să o dovedească, dar noi aflăm că acesta a stat bine în fața unui leu flămând.

⁴⁶ Și un om care vine vreodată la Dumnezeu și într-adevăr, jos în inima lui, găsește o credință stabilită, aceasta va sta bine în gura morții, sau în gura bolii, în gura întristării. Aceasta va sta bine, căci credința este victoria. Voi ați biruit prin credința voastră.

⁴⁷ Abraham, doar un om fără anumit scop în viață, doar cu tatăl lui și prietenii lui, venind jos din Babilon. Ei s-au așezat în Șinear, și acolo ei au zidit turnuri, și așa mai departe. Și ei . . .

⁴⁸ Într-o zi, în timp ce Abraham se ruga, fără îndoială, el s-a rugat mult, până când a atins mâna lui Dumnezeu. Cum a făcut-o el? Prin credință. Poate el s-a gândit așa, „Dacă există un Dumnezeu Care a făcut arca, și a lăsat pe Noe să plutească dincolo, El încă trăiește astăzi.” Pe undeva în țara păgânilor, unde el era un—un pelerin, el a atins mâna lui Dumnezeu. Și înăuntru acolo, Dumnezeu i-a dat o descoperire că acolo era o Cetate a Cărui Ziditor și Făcător era Dumnezeu.

⁴⁹ Și noi citim că, toată viața lui Abraham, el a fost un pelerin și un străin față de lume, căci singura lui ambiție era să găsească acea Cetate a Cărui Ziditor și Făcător era Dumnezeu. El a atins ceva. El a prins pe Dumnezeu, și o credință în acel Dumnezeu, că el a prevăzut Noul Ierusalim. Și el și-a pus rucsacul pe spate și a devenit un pribeag. Nu doar să plutească în jur, fără vreun scop; el avea credință că acolo era o Cetate a Cărui Ziditor și Făcător era Dumnezeu, o Cetate Eternă. El a avut un scop în viață, să găsească locul acela.

⁵⁰ Pot eu să spun aici, că, într-o zi când lupta s-a terminat, el a întâlnit pe Împăratul din Cetatea aceea. Și El i-a dat împărțășirea, pâine și vin; Melhisedec.

⁵¹ O, voi nu puteți hotărî ceva din promisiunea lui Dumnezeu, în inima voastră, fără ca să găsiți realitatea acesteia. Dacă sufletul vostru a fost chinuit de păcate și îndoieli, și suișuri și coborâșuri și supărări, și există ceva jos în voi care vă spune că există pe undeva unde puteți birui aceea, de ce plutiți în jur atunci de la biserică la biserică și din loc în loc? Doar îngenunchiați jos până când atingeți Cerul.

⁵² Și așa cum am spus seara trecută, mergeți dincolo de barierele sunetului, atunci voi veți avea un scop în viață. Voi veți avea un scop în a aparține la biserică. Voi veți avea un scop în a fi botezați. Voi veți avea un scop în ceea ce căutați. Căci, noi știm că Dumnezeu este cinstit, și Dumnezeu este adevărat, și Dumnezeu nu poate minți.

⁵³ Și dacă Dumnezeu a pus aceea în inima lui Abraham, prin Glasul Lui, Cuvântul Lui, atunci Dumnezeu a pus înăuntru, înaintea noastră, în Biblia Lui, și prin mărturia Duhului Sfânt, prin reîntoarcerea Duhului Sfânt în semene și minuni, că Isus Cristos încă trăiește, și este același ieri, azi, și în veci. Atunci de ce să mai căutăm noi după lucrurile acelea care le dorim?

⁵⁴ Dacă aveți nevoie, orice nevoie, orice care Dumnezeu a promis în Biblia Lui, El este aici în seara aceasta să împlinească acea nevoie. Nu-i nevoie să căutați mai departe. Prezența Lui este aici. Spiritul Lui este aici. Și El vrea, și-i gata, și dorește să vă dea după ceea ce căutați. De ce să mai așteptați?

⁵⁵ Când voi veniți la El, nu veniți ca un plutitor, „Eu voi merge sus și o voi încerca să văd dacă aceasta lucrează.” Voi nu veți ajunge nicăieri.

⁵⁶ Dar, când voi veniți cu felul acesta de hotărâre, că voi v-ați vândut, închizătorul, patul, și țeava; când sunteți săturați de lume, și păcat, și necredință, și supărări, și îndoieli, și veniți la Dumnezeu cel viu, cu o ancoră legată asigurat în Stâncă de Veacuri; Duhul Sfânt este aici să vă tragă în Prezența viului Dumnezeu, care vă va da o credință care va birui orice există în lume, suferință, boală, și chiar moartea însăși.

⁵⁷ Voi ziceți, „Tu ai zis 'moartea,' Frate Branham.” Și aceea-i ce am vrut să spun: moartea.

⁵⁸ Nu era acesta Lazăr care a zăcut mort în pământ, și putrezirea deja s-a așezat, când Isus i-a spus la Marta, „Unde l-ați îngropat? Și dacă nu te vei îndoii, tu vei vedea slava lui Dumnezeu?”

⁵⁹ „Nu v-am spus Eu să nu vă îndoiiți?” El i-a spus lui Iair în seara aceea, sau ziua aceea. „Dacă tu vei crede numai, tu poți vedea slava lui Dumnezeu.” Atunci credința biruiește moartea. Credința este victoria asupra morții. Credința este victoria asupra păcatului. Credința este victoria asupra suferinței. Credința este victoria asupra îngrijorării. Credința este victoria asupra supărărilor. Credința este victoria asupra lumii.

⁶⁰ Voi ziceți, „Ioan, când el a scris aceea, el nu a avut necazurile mele. El nu a trebuit să aibă de-a face cu oamenii cu care am eu de-a face. El nu a trebuit să treacă prin lucrurile prin care trec eu.” Așa este.

⁶¹ El poate nu a trebuit să aibă de-a face cu aceiași oameni. El poate nu trebuia să biruiască același lucru. Dar el niciodată nu le-a exclus, căci el a spus aceasta, „Credința este victoria care biruiește lumea,” întregul lucru. Cum este aceasta? Puneți credința în această. Ridicați-vă deasupra ei. Când noi avem Cuvântul scris al lui Dumnezeu stând înaintea noastră, și Duhul Sfânt aici înfăptuind și arătând învierea Domnului Isus, cu promisiunile Divine scrise aici, că, „Orice lucru care-l doriți când vă rugați, credeți că l-ați primit, și voi îl veți avea.” Ce trebuie voi să faceți atunci? Aveți credință. Nu doar credință plutitoare, nu doar o credință prefăcută, ci o credință reală.

⁶² Acum, credința este o învingătoare. Credința este o biruitoare. Ea doar nu este o—o făcătoare de pace. Ea biruiește.

„Credința este victoria care biruiește lumea.” Ce face ea? Ce este credința? Ce este, a „îvinge”? Îvinge și victoria este aceeași. A *îvinge*, aceasta înseamnă „a bate jos; a supune; a pune cătușe; a arunca în închisoare.” Aceasta înseamnă că păcatul care odată v-a stăpânit, voi îl stăpâniți acum. Aceasta înseamnă că voi l-ați biruit. Voi sunteți. . . Voi l-ați șters. Voi sunteți mai mare decât cum este el. O, eu mă simt religios chiar acum!

⁶³ Care a fost mai întâi, un păcătos sau un Salvator? Un Salvator, căci un Salvator este mai puternic decât un păcat. Care a fost mai întâi, vindecătorul sau o boală. Acesta nu putea fi un vindecător numai dacă El era peste boală. El e un vindecător, El poate învinge boala.

⁶⁴ Și credința este victoria care biruiește fiecare blestem al Diavolului. Credința este victoria. Credința în ce? Nu credință în biserica voastră, nu credință în crezul vostru, nu credință în ceva om. Ci, credință în Isus Cristos Care a făcut promisiunea, aceea-i victoria. Ce este aceasta? Aceasta-i victoria. Ziceți, „Brațul meu încă este infirm.” Dar credința este victoria. „Eu încă mă simt bolnav.” Dar credința este victoria. O, ea biruiește lumea.

⁶⁵ Când voi vă puteți cățara în Dumnezeu, prin rugăciune, până când vedeți lucrul învins sub voi, nu există nimic care să vă poată vătăma atunci. Voi ați biruit. Voi aveți loc de cincizeci de mile pentru cot. Voi navigați liberi atunci.

⁶⁶ Voi care ați fost un bețiv și un rob la whiskey, tu vei fi stăpânul peste el atunci. Acel diavol bătrân de alcool care te-a făcut să bei, el este stăpânul tău acum; dar când tu iei credință, eu nu vreau să spun credință prefăcută, credință reală, el este servitorul tău atunci.

⁶⁷ Voi care nu vă puteți lăsa de tutun, voi femei și bărbați, când se ajunge la locul unde voi nu puteți ajunge la punctul acela, unde voi l-ați biruit prin credință, voi îl veți stăpâni atunci.

⁶⁸ O femeie mică care șade prezent acum, ea a fost la acest altar, timp după timp după timp. O femeie bună, dar ea a început să fumeze, cu mult timp în urmă. Și ea doar nu-l putea birui. Și ea a venit sus, și eu mă rugam cu ea, și se părea că ea doar nu putea să-l biruiască. Și—primul lucru ce-l știți, eu i-am spus aici, am zis, „Acolo va fi pericol jos pe drum.”

⁶⁹ Ea a zis, „Frate Branham, eu am plâns, eu am implorat.” Voi vedeți, doar emoțional, luptându-se cu aerul, aceea nu va ajuta la nimic.

⁷⁰ Și eu mă puneam jos și mă rugam cu ea, și am pus mâinile peste ea, și ea se ducea înapoi. Și—și cu câteva zile în urmă, eu o întâlneam iarăși, doar te doboră jos cu fumul de țigară, mâinile încă maro.

⁷¹ Și într-o seară, jos acolo, ea a mers la un doctor. A început să se îmbolnăvească și să se veștejească, până a ajuns doar un fus mic. Și doctorul s-a uitat în ea, și a zis, „Cancer! Fumând țigări!” Acolo era ea, zăcând acolo să moară, atunci ea s-a pus pe treabă. Vedeți? Un om care se înecă se va întinde după un pai. Atât timp cât poți umbla afară din această biserică în seara aceasta, știi că poți să mergi să te unești cu Metodistii sau Bapțiștii. Atât timp cât tu poți ședeă înăuntru aici și zici, „Acum eu doar voi. . . eu sunt o persoană bună. Nu-i nimic rău cu mine.” Da, tu nu poți face nimic cu tine. Așa este.

⁷² Dar când îți vezi păcatele așa cum le vede Dumnezeu, în lumina Bibliei Lui; când tu vezi, te vei pocăi ori pieri. Ceva va avea loc. Tu te pui pe treabă.

⁷³ Pășești afară de aici, și o sufocare în jurul inimii tale. Doctorul înapoi acolo poate se va ridica sus, și vine sus, privește, zice, „E un atac de inimă.” Tu te pui pe treabă.

⁷⁴ Acea era când ea a trebuit să se pună pe treabă. Și femeia șade, se uită la mine acum.

⁷⁵ Și Fratele Roberson este înapoi acolo, și D-ul Woods aici, Fratele Woods șezând aici pe undeva, și eu, ne duceam jos la vânătoare, eu cred, pe undeva, în camion. Și Duhul Sfânt se părea să ne miște să mergem departe de tot prin dealuri, unde era ea. Și când eu am ajuns acolo, ea a avut un vis. Și când Duhul Sfânt a venit în cameră, și ea s-a pus jos pe treabă adevărată, ea nu a mai fumat nici o țigară de atunci înainte. Și ea și-a câștigat multe livre în greutate, și ei nu pot găsi o urmă de cancer.

⁷⁶ Ce e aceasta? E credința care biruiește. De ce nu a biruit ea când m-am rugat pentru ea aici? Ea doar se flutura în jur. Dar când doctorul a zis, „Tu ai cancer și o să mori,” ea s-a pus pe treabă. Acela-i felul cum trebuie să ajungă, când te pui pe treabă. De ce să aștepti așa de mult? De ce să nu te pui pe treabă acum? Pune-ți credința în Dumnezeu. Cum era dacă femeia își avea credința în mine? Eu aș fi eșuat, pentru că eu sunt un om. Dar când ea și-a schimbat credința, nu în Tabernacolul Branham sau în William Branham, sau în oricare altul, ci și-a pus credința în Isus Cristos, atunci ea avea credință. Ea s-a ridicat deasupra tuturor temerilor și îndoielilor, și Dumnezeu a vindecat-o. Și, oh, ea a biruit. Credința este victoria care biruiește.

⁷⁷ Eu adesea m-am întrebat, de ce vor Creștinii să se tulbure cu lucrurile acelea ori cum? Bărbați și femei vin la mine, de multe ori, și zic, în mărturisirile lor și așa mai departe, când eu am interviurile acelea particulare, și ei, noi îi întâlnim, mișcăm, fac mărturisiri de trăire imorală și tot—tot felul. Căci, ei nu o pot tăgădui; Duhul Sfânt este chiar acolo. Dacă ei încearcă să-l acopere, El îl aduce chiar sus afară din ei. Așa că ei ar putea

tot atât de bine să-l spună. Dacă ei încearcă să iese afară, Duhul Sfânt îi oprește, a zis, „Doar un minut, aici este un anume-anume lucru.” Deci când ei vin, ei încep să-mi spună despre lucrurile mici ale lumii. Și eu observ aceasta printre credincioși. Voi vă duceți undeva. Pentru ce rătăciți? Luați-vă ceva ambiție privitor la voi. Puneți-vă ținta pe Cristos, și încetați să vă identificați cu lumea.

⁷⁸ Voi veți ridica o revistă, aceasta va spune, „Acum, vindecătorii Divini din această zi? Nu există așa ceva ca vindecători Divini.” Aceea va pune o îndoială în mintea voastră.

⁷⁹ Cineva merge la radio și zice, oh, predică o predică destul de bună, dar zice, „Zilele minunilor au trecut,” și voi suportați aceasta. Vedeți, aceea vă slăbește.

⁸⁰ Vindeți tot. Puneți-vă drept cu Dumnezeu! Sau să fiți ceea ce sunteți, sau să nu fiți deloc. Biblia lui Dumnezeu nu învață aceasta, atunci depărtați-vă de la aceasta. Dacă Ea învață Aceasta, stați cu Aceasta.

⁸¹ Îmi amintește de aceasta. Spre exemplu cum ar fi dacă am lua o călătorie mică, în treizeci de zile de acum, la o altă țară? Și în această țară, clima era așa de minunată, încât noi nu am mai vrea să venim înapoi. Și acolo nu va trebui să murim niciodată sau să îmbătrânim, ci noi doar am fi acolo pentru totdeauna. V-aș putea eu imagina să vă văd să mergeți pe la magazinul de zece cenți, să cumpărați o mulțime de fleacuri să le luați cu voi? Voi ați încerca să vă scăpați de fleacurile care le aveți.

⁸² Și când voi doar vă tulburați, prin a vă uni la o biserică iar apoi la alta, voi veți acumula mai multe fleacuri. Dar dacă vă veți gândi despre unde o să mergeți, vă veți scăpa de o grămadă din acea îndoială și lucru fără rost. Voi veți avea credință reală. Eu spun la oameni . . .

„Ești tu Fratele Branham care se roagă pentru bolnavi?”

„Da.”

„Păi, aceea-i împotriva credinței mele.”

„Atunci tu nu ai nici o credință. Biblia învață aceasta.”

Și acum mulți oameni vin în rând, și ei zic, „Păi, eu am toată credința.”

„Atunci ce faci tu aici sus? Aha. O, aceasta nu este așa.”

⁸³ Credința reală nu cunoaște înfrângerea. Ea nu poate fi înfrântă. Chiar moartea însăși nu o poate învinge. Ea nu cunoaște înfrângere. Încercările cunosc înfrângere, dar credința nu cunoaște înfrângerea. Ea nu poate fi înfrântă. Și acesta-i singurul fel să-i puteți place lui Dumnezeu. „Căci fără credință este imposibil să fiți plăcuți lui Dumnezeu,” zice Evrei 11.

⁸⁴ Și în acest loc, aș putea să-mi imaginez că mergeți în jur, unii din voi Creștinii care folosiți slang, folosind cuvinte obscene, murdare, și totuși aparțineți la biserică? Mi-aș putea eu imagina ca voi să mergeți acolo la o altă țară, și apoi mergând în jur prin America, învățând tot slangul American care-l știți, de care puteți auzi? Desigur, voi nu ați merge. Lucrul care voi ați încerca să-l faceți, ar fi să învățați câteva cuvinte din limba aceea de-acolo, aceea-i corect, atât de mult să ziceți, „Ce mai faceți?” oricum.

⁸⁵ Și mă gândesc că aceasta ar—aceasta s-ar cuveni mai mult la Creștini, astăzi, dacă ei ar încerca să învețe ceva limbă Cerească, laudele lui Dumnezeu, pe care noi urmează să le cântăm Acolo, și să ne bucurăm. Și oamenii care nu cred în strigare, ce veți face voi când veți ajunge Acolo? Voi ați fi așa de ne la loc. Mai bine să obțineți credință, și biruiți acum, căci credința este victoria care biruiește. Nu, voi nu ați vrea să etichetați lucruri mărunte ca acelea. Voi ați avea victorie.

Voi ziceți, „Cum o fac eu, Frate Branham?”

⁸⁶ Păi, este așa de simplu. Aceasta doar . . . Acum, la mitinguri aici, voi vă întrebați cum să vă predați aici, cum. Oamenii în clădire, eu nu cunosc pe mulți, și în mitingurile mele uneori eu nu cunosc pe nimeni, chiar în diferite limbi. Dar cum știu eu—cum o știu eu? Este să te predai. Doar predă-te acolo la Duhul Sfânt, atunci acesta nu mai ești tu. Tu nu știi ce o să spui. Tu doar îl lași pe El să facă vorbirea. Este tot așa de simplu.

⁸⁷ Mulți dintre voi oamenii aveți credință în doctorii voștri. Și voi trebuie să aveți, dacă aveți un doctor. Și acum ceva se face rău cu voi, voi mergeți la acel doctor bătrân credincios în care credeți. Aceea-i ce trebuie să faceți. Aceea-i bine. Iar atunci vă predați cazul la el. Dacă el zice că trebuie să mergeți la spital, voi să nu faceți nici un lucru ci duceți-vă acasă și împachetați-vă hainele și luați-o la spital. Sigur. Voi aveți credință în doctor. Și dacă el nu decide că voi vreți să mergeți la spital, sau voi trebuie să mergeți, mai de grabă, el va scrie o prescripție și vă dă o pungă de pilule. Și voi le înghițiți, și voi nu știți ce este în pilulele acelea. Dar voi aveți credință în doctorul vostru.

⁸⁸ Cum e cu Dumnezeu? Și voi vă temeți să înghițiți câteva Evanghel-pilule care El vi le dă. „Prin rănile Lui ați fost vindecați.” „Credința-i victoria care biruiește lumea.” Înghițiți Aceasta și vedeți ce se întâmplă. Aceasta-i o încredere.

⁸⁹ Voi arătați ce încredere aveți în doctorul vostru, prin a lua medicamentul lui, care voi nu știți ce este. Voi vă arătați încrederea în doctor, prin a vă supune la o operație. Aceea dovedește încrederea voastră în doctor.

⁹⁰ Dar când se ajunge la Cristos, voi vă temeți să-L luați la Cuvântul Lui. Cum este aceasta? „Credința este victoria.” Voi ați putea să vă supuneți cazul la Isus Cristos, în seara aceasta,

tot așa cum voi vă supuneți cazul la doctor. „Dă-mi orice vrei Tu, Doamne. Tu ești Doctorul în cazul acesta.” Atunci tu ai victoria. Atunci tu ai credință care biruiește. Tu niciodată nu mai cauți alt rând de rugăciune. Tu niciodată nu mai cauți nimic altceva. Tu o vei avea chiar acolo. Aceasta va fi totul rezolvat. Tu niciodată nu vei sări de la biserică la biserică, să vezi dacă *aceasta* o are, sau *aceea* o are, ei nu o au. Tu o ai atunci. Când tu ai credința, tu ai victoria.

⁹¹ Eu vă spun ce avem nevoie în seara aceasta în America, și ce avem nevoie în seara aceasta aici în acest tabernacol, este să lăsăm pe Doctorul Isus să intre și să facă o operație pe credința noastră.

⁹² Doctorul vă spune, „Tu ai puțină apendicită, aceasta-i toată otrăvită. Ea ar trebui să vină afară. Tu ai *aceasta*, *aceea*, sau cealaltă, ce-i rău. Aceasta trebuie să vină afară.” Păi, el o scoate afară așa ca restul din tine să poată funcționa bine.

⁹³ Și care-i chestiunea în seara aceasta cu credința noastră? Noi ne temem să lăsăm pe Dumnezeu să ia Cuvântul Lui de operație, Bisturiul Lui, mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, și să opereze asupra noastră, și să ne spună că fleacurile noastre mici cu zorzoane prin jur sunt greșite. Și noi trebuie să dezlegăm fiecare închizătoare, și să navigăm spre promisiunea Eternă a lui Dumnezeu. O, dacă noi vom face *aceea*, Isus va face o operație asupra credinței noastre, luând la o parte toată îndoiala, toate temerile, și toată îngrijorarea, tot păcatul, tot ce există. Și atunci când credința noastră este clar operată, noi ieșim o creatură nouă. Noi suntem diferiți atunci. Noi avem nevoie de o operație. Vă puteți încrede în Isus Cristos pentru operația *aceea*? Puteți voi crede în El? Puteți voi spune, „Doamne Dumnezeule, la Cuvântul Tău?”

⁹⁴ „La Cuvântul Tău,” așa cum ucenicii au spus în Sfântul Marcu 5. Când ei au zis, „Am tras năvodul toată noaptea, și nu am luat nimic. Cu toate acestea, Doamne, la Cuvântul Tău, eu voi lăsa jos plasa,” a zis Petru.

⁹⁵ „Doamne, eu sunt un pescar. Eu cunosc semnele când luna este chiar cum trebuie. Eu știu când ei mușcă, și când ei nu mușcă. Eu știu când ei sunt în grupurile lor, și când nu sunt. Nu numai atât, dar eu am năvodit toată noaptea. Și aici este un consiliu de doctori aici cu mine, pescari doctori, și noi ne cunoaștem meseria. Și noi am cercetat acest pârâu toată noaptea, și nu am luat nimic. Dar la Cuvântul Tău, Doamne. Eu voi lăsa jos plasa.”

⁹⁶ Pentru că Chirurgical șef a spus așa! Doctorul șef a spus așa! Și ei au cuprins așa o mulțime de pești încât plasele lor au început să se rupă. De ce? Credința este victoria. Acolo ar fi putut să nu fie nici măcar un pește în apă. Dar când Dumnezeu a făcut o promisiune, El va crea pești și-i va pune acolo.

⁹⁷ Acolo ar putea să nu fie nici o șansă ca tu să trăiești. Tu ai putea să mori cu cancer. Tu ai putea fi legat la un scaun cu rotile. Tu ai putea fi total orb. Eu nu știu care-i necazul tău. Dar dacă tu iei prescripția Doctorului șef, „Orice lucru doriți când vă rugați, credeți că l-ați primit, și voi îl veți avea.” Și credeți că acea credință va birui orice dificultate care există. Tu poți să fii așa de împovărat cu păcat încât sufletul tău este așa de înegrit cât poate să fie. Tu poate ai încercat să scapi de acea mânie, limba aceea defăimătoare, clevetirea aceea la telefon. Tu poate ai încercat fiecare remediu care-l știi. Dar dacă tu îl vei lăsa doar pe Isus Cristos să intre în tine în seara aceasta, El va opera asupra credinței tale, și-ți va da o credință care va urca dincolo de orice care lumea poate produce. De ce? Credința este victoria care biruiește lumea.

⁹⁸ Cum vă puteți îndoi, când Isus Cristos Fiul viului Dumnezeu este prezent aici acum? Marele Lui Duh Sfânt în această clădire. Cuvântul a promis, că, „Iată, Eu sunt cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii.” Aceasta a fost promis de Domnul. Dumnezeu trebuie să țină Cuvântul Lui. Voi credeți asta? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Când El a promis că El va face aceste lucruri, Dumnezeu este solemn obligat să facă așa.

⁹⁹ Acum eu vreau ca voi să o gândiți din nou. Dacă voi aveți păcat, dacă există ceva greșit în viața voastră, eu vreau să vă gândiți din nou, în timp ce ne aplecăm capetele doar un moment pentru rugăciune.

¹⁰⁰ Înainte să ne rugăm, aș vrea să pun această întrebare. Mi-ar place să întreb dacă există un bărbat, femeie, băiat, sau fată, care sunt în această clădire, care ar spune printr-o mână ridicată, „Doamne, eu doar se pare că nu pot birui. Se pare că eu știu că nu ar trebui să fac aceste lucruri. Eu—eu știu că nu ar trebui să fac *aceasta* și *aceea*. Dar eu vreau ca Tu să operezi asupra credinței mele chiar acum, după acest Mesaj. Eu vreau ca Tu să-mi dai o cercetare completă, și operează asupra fiecărei boli mici a credinței mele, care m-ar ține de la a birui aceste lucruri.” Țineți-vă mâna sus spre El. Vreți să o faceți? Domnul să vă binecuvânteze. Locul este doar plin de mâini! Puțin . . .

¹⁰¹ „Să lăsăm la o parte fiecare greutate, și păcatul care ne împresoară așa de ușor, și să alergăm cu răbdare această cursă care a fost pusă înaintea noastră, privind la Autorul și Încheietorul credinței noastre, Domnul Isus Cristos.”

¹⁰² Cât de mulți aici înăuntru, care sunt bolnavi și nevoiași, v-ați ridica mâna și să ziceți, „Doamne, operează asupra credinței mele. Eu am nevoie în seara aceasta, Doamne?” Dumnezeu să vă binecuvânteze.

¹⁰³ Credința este victoria. Cum obținem noi credință? „Credința vine prin auzire, și auzind Cuvântul lui Dumnezeu.”

¹⁰⁴ Acum pentru voi care sunteți nevoiași, sufletul păcătos. Eu nu pot face o chemare la altar, să vă avem să veniți sus aici la altar, așa cum este felul tabernacolului, pentru că nici măcar nu este loc. Acolo sunt oameni care stau în jurul pereților. Acolo sunt oameni care sunt—care sunt peste altare aici, și acesta-i doar un loc unde noi nu o putem face. Dar eu am să mă rog pentru voi acum. Și voi doar predați-vă la Cristos chiar la ora aceasta, în timp ce mă rog.

¹⁰⁵ Scumpe Dumnezeule, noi am cere mila Ta Divină peste aceste suflete pocăite care așteaptă și care cred că Tu ești, și un răsplătitor al acelor care Te caută cu sânguință. Și eu Ți-aș cere să fii milostiv cu ei, Doamne. Și orice există, cancerul de îndoială, cancerul de mânie, răutatea de necredință, ia-o afară chiar acum, Doamne, și dă-le Duhul Sfânt. Umplele sufletul cu bunătatea Ta. Botează-i în împărăția Ta chiar acum, așa cum ei și-au ridicat mâinile în mărturisirea credinței lor. Și Ți cerem, O Dumnezeule milostiv, să faci aceasta pentru ei.

¹⁰⁶ Căci ei și-au schimbat gândurile de—de a pluti în jur pe mare. Ei ar trebui să vină în port și să fie ciopliți de către meșterul Ziditor, și făcuți o creatură nouă în Cristos Isus, și împuterniciți cu Duhul Lui, guvernați de voia Lui. Deci dă-le lor aceasta chiar acum, Tată, așa cum noi umiliți o cerem în Numele lui Isus, Fiul Tău.

¹⁰⁷ Iar acum, Doamne, au fost multe mâini care au mers sus în aer, sau care au mers sus în aer. Ei își dau seama că ei au fost din loc în loc, mulți din ei. Ei au mânat multe mile peste state, să ajungă la cutare-și-cutare persoană care se roagă pentru bolnavi. Și ei au venit, poate, o cale lungă jos aici. Eu apreciez asta, Doamne. Cum ar fi dacă ei nu au crezut în mine, ca slujitor al Tău? Atunci ei nu ar fi venit. Eu Ți mulțumesc că i-ai lăsat să aibă credință în rugăciunea mea.

¹⁰⁸ Doamne Dumnezeule, eu mă rog sincer pentru fiecare chiar acum, ca Tu, marele Dumnezeu din Cer, să miști pe Duhul Tău cel Sfânt în viața lor, și să întrerupi fiecare necredință. Lasă-i să știe că aceasta-i, „Credința este victoria.” Nu ceva persoană de pe pământ, nu ceva biserică, sau vreo rugăciune anume de la ceva om, care toate ajută, ci credința în victorie.

¹⁰⁹ Noi citim despre unde Fiul Tău, Mântuitorul nostru, „A mers în țara Lui Proprie, și acolo erau aceia care au zis, 'Cine este Insul acesta? Nu este acela fiul tâmplarului? Nu-l cunoaștem noi pe El și pe mama Lui? Și numele ei este Maria. Și aici îi Iuda, și Iona, și surorile Lui.' Și ei erau ofenșați spre El. Și El s-a minunat de necredința lor, și nu putea să facă lucrări puternice.”

¹¹⁰ Ne dăm seama, că nu contează cât de mult poate persoana să fie favorizată înaintea Ta, totuși propria noastră credință este victoria. Mă rog, Dumnezeule, ca Tu să lași pe om afară

din aceasta, și arată-Te aici în seara aceasta, unde credința este centrată pe principiile învierii Domnului nostru. El nu e mort, ci El e viu pentru totdeauna. Și El a făcut o promisiune, „Eu voi fi cu voi, întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii.” Și noi credem că El este aici.

¹¹¹ Și ne rugăm, Scumpe Dumnezeule, ca în seara aceasta, ca El să Se arate vizibil, prezent. Și fie ca atunci Duhul Sfânt să prindă fiecare inimă, și să facă operația asupra credinței, așa ca ei să poată birui boala lor, și nenorocirile lor, și bolile lor. Să meargă afară de aici cu o credință stabilită, fără să conteze, dacă nici un lucru nu ia loc, totuși aceasta să creadă o credință care zice că s-a făcut. Acea-i victoria. Ea biruiește lumea. Căci noi o cerem în Numele Lui și pentru slava Lui. Amin.

¹¹² Eu doar cu greu văd cum aș putea chema un rând de rugăciune. Căci ușa aceea este înghesuită până în stradă, și aceasta este înghesuită în stradă, și în jurul ferestrelor, în jurul ușilor, și sus aici. Eu aș putea încerca, dacă voi doriți să o fac. Eu—eu aș putea încerca să chem un rând de rugăciune.

¹¹³ Dar eu voi spune aceasta, după lucrul acesta. Eu am predicat osânda pentru mine. Eu cred, dacă voi veți fi doar reverenți, și doar să luați toată credința care o aveți, ca credință umană, și o predați în mâinile lui Dumnezeu, și ziceți, „Acum, Doamne, ia puținul meu care-l am să Ți-l dau, și lasă ca credința Ta să vină la mine.” Eu cred că El vă va vindeca, și lăsați-mă să vă chem chiar de la această platformă, chiar fără să veniți aici sus deloc. Ați putea voi crede asta? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Păi, dacă aveți cartonașul vostru de rugăciune, voi păstrați-l, noi îl vom folosi, oricum. Deci, noi credem. Acum, mi-ar place . . . Aceasta doar mi-a venit acum în minte.

¹¹⁴ Căci, Billy Paul mi-a spus chiar cum am venit înăuntru, câteva minute în urmă, el a împărțit câteva cartonașe de rugăciune încă în seara aceasta. Căci, noi am luat sus o grămadă bună seara trecută. Și el a zis, „Au existat unii înăuntru acolo, tati, care au vrut cartonașe de rugăciune. Și eu le-am dat cartonașe de rugăciune.”

Am zis, „Acea-i în ordine.”

El a zis, „Dar cum vei chema un rând de rugăciune?”

¹¹⁵ Atunci mulțimea era în spate acolo. Acum ei sunt peste tot pe la margini. Așa că de-abia este o cale să o faci, să chemi un rând de rugăciune. Noi nu . . .

¹¹⁶ Care-i diferența dacă voi stați aici, sau ședeți acolo unde sunteți? Dar o să fie nevoie de ceva credință ca să faci aceea. O să fie nevoie de credința voastră, plus credința mea, cu credința

lui Dumnezeu. Amestecați aceasta împreună, și credința mea și credința voastră se va șterge, iar credința lui Dumnezeu va deveni predominantă, și lucrările se vor face.

¹¹⁷ Doar vreau să vă întreb aceasta, pe aceste baze. Credeți voi că acesta-i Cuvântul lui Dumnezeu? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Acesta nu poate minți, atunci, dacă-i Cuvântul lui Dumnezeu. El trebuie să fie adevărat. Atunci, dacă acesta-i Cuvântul lui Dumnezeu, și acesta-i adevărat, atunci El este obligat față de fiecare Cuvânt care El l-a vorbit aici. El este obligat să țină acel Cuvânt.

¹¹⁸ Acum, dacă tu erai bolnav și mureai de leucemie, sau cancer, sau orice ai avut, tuberculoză. Și tu vii aici sus, și am adus toți lucrătorii care-i cunoșteam, în clădire, și să-i aducem aici să ne rugăm pentru ei, fiecare din voi. Totuși, fără ca tu însuși să ai credință, aceasta nu ar lucra. Vedeți?

¹¹⁹ Dar dacă cineva ar fi vindecat, poate după ce ați observat, care s-a vindecat sau au pretins că s-au vindecat, aceea ar ajuta credința voastră, pentru că voi ați vedea că ei s-au vindecat.

¹²⁰ În Durban, Africa de Sud, recent, eu mă rugam și ei au adus o persoană la platformă. Și voi cunoșteți povestea. Eu am spus-o la mulți dintre voi. Cum că o femeie a fost vindecată acolo, fiind o Mahomedană. Și ei au luat doar un anumit număr din fiecare trib. Care, vreo douăzeci de triburi, sau mai mult, erau acolo. Și atunci când s-a ajuns la un loc, la un băiat care a fost născut, gârbovit, umbla pe mâinile lui.

¹²¹ Și când Duhul Sfânt a început să-i spună. El era un—un Zula. Și când Duhul Sfânt a început să vorbească, și să spună la omul acela, un hotentot African, nici măcar nu știa care era mâna dreaptă și mâna stângă. Și chiar i-a spus cine era el. Ei au șezut sus. Și doctorii vrăjitori s-au ridicat, înlemniți. „Ce lucru nou este acesta?” au zis ei. Și șefii care erau ventilați cu evantaie, au făcut evantaiele să se oprească.

¹²² Dar El a zis, „În coliba ta unde locuiești tu, acolo este un tablou despre Domnul meu, atârând pe perete.” Și tatăl și mama lui, înapoi de tot acolo, cu sute de mii de oameni, s-au ridicat să mărturisească adevărul.

¹²³ Și a zis, „Acum, că, tu ai un frate care a călărit pe o capră galbenă sau câine, și și-a rănit piciorul, și el umblă pe o cârjă. Și el este prezent la miting. Dar credința lui chiar acum a biruit, și el este vindecat.” Din ce cauză? Acel șoc despre un om alb, care nici măcar nu putea vorbi limba lui, îi putea spune cine era, și ce s-a întâmplat. Ce fel de putere era aceea?

¹²⁴ Și băiatul a auzit asta prin translator, și el și-a aruncat jos cârjele. Și aici vine el, fugind și sărind, de bucurie.

¹²⁵ Și când fratele lui, care nu putea ști care era mâna dreaptă și stângă, dar totuși eu am încercat să-l fac să facă un—un

dans, un dans băștinaș. Văzând pe fratele lui fugind și sărind, aceasta i-a făcut ceva lui. Și el a trecut barierele păcatului de necredință. Și m-am uitat înapoi, și acolo era o viziune, care i-a spus să stea în picioare. El a fost vindecat.

¹²⁶ Și băiatul, nici măcar cu o inteligență suficientă, cu destulă minte, să știe ce am spus, după ce translatorul i-a spus. Și el avea un lanț pe gâtul lui. Și eu am apucat lanțul, și am zis, „Isus Cristos te face bine. Ridică-te.” Acel băiat care a fost născut nenorocit, a stat în picioare. Nu numai atât, ci și în toate mințile. Lacrimile curgeau în jos pe burta lui neagră. Și slava lui Dumnezeu a căzut peste locul acela acolo, până când douăzeci și cinci de mii de păgâni au fost vindecați la o singură dată.

¹²⁷ Ce au făcut ei? Dimineața următoare, eu ședeam la fereastră, după ce a venit primarul orașului, a zis, „Privește afară pe acea fereastră. Tu ai o surpriză.” Și dimineața următoare, aici vin șapte camioane mari de vite pline de cârje, și scaune cu rotile și lucruri, umblând jos. . . Mergând în jos pe stradă, cu oamenii care erau în ele, cu o seară înainte, umblând în jos pe stradă. Zulu, și Shungii, și Bazuta, și Xhosa, toate triburile diferite care erau în război unul cu altul, erau în pace, mână în mână, cântând, „Toate lucrurile sunt posibile, crede numai,” în propria lor limbă băștinașă.

¹²⁸ M-am ridicat de la fereastră, și mi-am ridicat mâinile în aer, și am răspuns înapoi, „Har uimitor, ce dulce-i sunetul care ar salva un ticălos ca mine.” Aceasta era o privescătoare glorioasă care acești ochi ai mei au privit aproape vreodată, până când am văzut pe Domnul în viziune, la timpul acela.

¹²⁹ Ce este aceasta? Aceasta răscolește ceva. Oamenii aceia nu erau în plutitoare. Ei doar niciodată nu au auzit înainte. Și când ei au auzit, doar cu simplitate ca de copil, ei doar au apucat-o. Asta-i tot ce era. Ei doar. . . Ei nu au trebuit să aibă vreo operație. Ei doar au văzut-o și au mers după ea, și aceasta era a lor. Nu exista nimeni să poată să le spună ceva diferit; ei deja au văzut-o să se întâmple.

¹³⁰ Acum, Dacă Domnul Isus încă trăiește, și este aici în Jeffersonville, Indiana, în aceste State Unite ale Americii, dacă El este chiar același Dumnezeu care era aici seara trecută, să-i dea la acel predicator orb vederea lui. El este același Dumnezeu care a dat la acea copilă mică cu leucemie, muribundă, când doctorii în dimineața următoare au pronunțat-o sănătoasă.

¹³¹ Doar recent, eu am articolul despre aceasta chiar aici, eu cred, într-una din cărțile acestea. Eu nu sunt sigur. Eu tocmai l-am citit zilele trecute, și eu cred că l-am plasat înapoi în vreunul din lucrurile acestea de aici. Eu aș putea, să nu fiu. . . Eu nu sunt sigur. Dar eu am citit un articol din unul din. . . Iată-l aici, chiar aici. Unul din ziarele de aici sus

în—în Mich- . . .Sau, bine, aceasta era asupra ultimei mele campanii aici sus, un articol în ziar. Unde acolo era o femeie, eu. . .Aceasta era la Burlington, Vermont. Și ea era cu totul dezamăgită. Ea nu a primit un cartonaș de rugăciune de la băieți în ziua aceea. Și Gene, și Leo, și Billy, și unii ar fi aici, care erau acolo. Și ea ședea în spate de tot, și dintr-o dată. . .Ea se întreba de ce nu a putut să intre în acel rând de rugăciune.

¹³² Și prima persoană a venit sus, și Acesta a zis, „Tu ești D-na *Așa-și-așa*, dintr-un *anumit* loc, și ceva, ceva a avut loc.”

¹³³ Chiar atunci ea a spart prin acea barieră. Ea a zis, „Am cunoscut femeia aceea. Și eu știu că acela-i adevărul.”

¹³⁴ Nici mai mult că ea a gândit asta în inima ei, până când marele Duh Sfânt m-a chemat în jur, și a zis, „D-na *Așa-și-așa*, șezând *aici*,” înapoi de tot, de două ori distanța acestei clădiri. „Doamna micuță de la capăt, cu rochia verde pe ea.” A zis, „Tu ești doamna Cutare,” așa un nume. A zis, „Tu suferi cu epilepsie. Tu ai patru sau cinci crize în fiecare zi.” Și a zis. . . Și ea a sărit în picioare. Aceea era ea. Și ea era așa de uimită, ea nu știa ce să facă.

¹³⁵ Și a zis, „Nu numai atât, dar tu ești foarte întristată din cauză că bărbatul tău este în Spitalul Veteranilor, și acolo i-au scos practic tot stomacul. Iar acum boala i-a ajuns într-o altă parte a trupului, și nu există nici o șansă ca el să trăiască, spun doctorii.” Și ea, cu lacrimi curgând în jos pe obraji ei, așa cum explică ziarul, ea și-a ridicat mâinile, că acela era adevărul.

¹³⁶ Chiar atunci, în viziune, eu l-am văzut venind acasă. Și am zis, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Să nu te îngrijorezi. El va fi acasă, sănătos.”

¹³⁷ Și dimineața următoare, când el se ducea înăuntru pentru o examinare, iarăși pentru operație, când nodurile acelea mari de boala lui Hodgkin se rupeau prin trupul lui. Doctorii. . . El a zis, „Eu nici măcar nu simt vreun nod.” Și doctorii l-au examinat, nu puteau găsi nici un nod. L-au pus sub raze x și au luat fiecare test, și el era perfect sănătos. Și a venit acasă în ziua următoare, sănătos și bine.

¹³⁸ De ce? Credința este victoria. Fără cartonaș de rugăciune, fără să pună mâinile, fără nimic, ci credința este victoria care biruiește totul. Acela-i felul.

¹³⁹ Ultimul meu miting în Chicago, acolo era o doamnă de culoare stând pe platformă. Eu—eu vă cer scuze, eu cred că era o femeie albă care stătea pe platformă.

¹⁴⁰ Și cu o seară înainte, o femeie mică bătrână Suedeză era acolo, și Billy a văzut-o să se întindă și să pună așa mulți bani într-o ofertă pentru Fratele Osborn, pentru campaniile lui Africane, chemarea Aurului Negru, a lui. Și Billy mi-a spus,

„Cum a făcut acea sârmană femeie mică, cu rochia mică pătată pe ea, cum a avut ea vreodată așa de mulți bani să pună în acea ofertă?”

¹⁴¹ Și deci când Billy a pornit afară, ea a zis, „Dă-mi un cartonaș de rugăciune, scumpule.”

¹⁴² A zis, „Eu nu mai am.” El a mers dincolo la Gene sau Leo, unul, care le împărțeau, și a cerut. Ei nu mai aveau.

¹⁴³ Deci el a zis, „Soră, eu o să te văd mâine seară și o să-ți dau unul.”

¹⁴⁴ A zis, „În ordine, dragă,” și se duce sus în balcon pe undeva și șade jos. Eu nu am știut nimic despre aceasta.

¹⁴⁵ Atunci când am venit înăuntru, pe platformă în seara aceea, și o femeie era pe platformă. . . Ea ședea acolo sus, și ea a pătruns prin bariera aceea, într-un loc unde Dumnezeu a operat asupra credinței ei. Acolo, când ea a atins punctul acela, El a zis, „Femeia aceea mică așezată sus de tot acolo, în al doilea balcon, a doua persoană înăuntru, cu acea rochie mică, cu pătrățele pe ea, numele ei este Miss. *Așa-și-așa*, și *așa*. Și ea se roagă pentru soțul ei care este un dispecer la căile ferate; surd într-o ureche.” Și ea aproape a leșinat. Ea era o Luterană. Și când a ajuns acasă. . . Și Domnul a zis, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL. El este vindecat.”

¹⁴⁶ Când a ajuns acasă în seara aceea, el stătea la ușă, bucurându-se. Și chiar la același minut, urechea lui s-a deschis, când el ședea pe un scaun la biroul dispecerului.

¹⁴⁷ O femeie de culoare așezată acolo afară, a văzut asta, și a crezut. Și ea credea pentru sora ei care a fost timp de zece ani într-o instituție mintală în Little Rock, în azilul de nebuni. Și Duhul Sfânt a venit la ea, și i-a spus cine era, și cine era sora ei. Și a zis, „Ea era o maniacă înfuriată, bătându-și capul de perete, timp de zece ani. Dar, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ea tocmai a fost vindecată.”

¹⁴⁸ Și dimineața următoare, când ei au mers prin ușă, matroana a găsit-o stând la ușă, implorând să iese afară, normală, în toate mințile ei. Ea a trimis vorbă la sora ei, Chicago, și ea a țipat. Ea a zis, „Dumnezeu Milostiv! Aceea era ce s-a spus pe platformă seara trecută!” Ea a zis, „Dragă, eu știu că tu nu ai avut bani, dar eu îți voi trimite un bilet de avion chiar repede. Vino aici. Mitingul se încheie mâine seară.”

¹⁴⁹ Și femeia care a fost la institutul mintal, zece ani, chiar seara următoare a stat pe platformă și a dat laudă Atotputernicului Dumnezeu.

¹⁵⁰ Ce era aceasta? Sora ei a rupt prin acel loc al lucrurilor lumii. Lucrurile lumii nu înseamnă numai a fuma, și a bea, și a merge la spectacol. Aceasta înseamnă necredință. Ea a rupt prin toate acelea, până când ea a aflat că credința ei biruiește.

Ea a zis, „Dacă Dumnezeu poate să facă aceea pentru femeia aceea albă, Dumnezeu poate să facă aceea pentru mine, o femeie de culoare.”

¹⁵¹ Dumnezeu a făcut-o. Și Dumnezeu o va face de fiecare dată când credința noastră biruiește îndoiala, nu contează cât de rea este aceasta. O, El trăiește!

¹⁵² Există ceva persoane aici care s-a întâmplat să fie în Chicago în seara aceea, care a auzit-o pe femeie mărturisind? Ridicați-vă mâinile. Păi, da, priviți peste tot aici. Sigur, aceasta era. Acolo o femeie care a fost într-o instituție toți anii aceștia.

Ce este aceasta? Credința este victoria.

¹⁵³ Acum, același Isus este aici în seara aceasta. Atunci, dacă eu îmi pot lăsa credința slobodă, la promisiunea Lui, atunci El va veni drept înapoi și va face același lucru, dacă voi vă puteți lăsa credința *voastră* slobodă la promisiune.

¹⁵⁴ Dacă El o va face la oricare din voi așezați afară în acea audiență, veți crede voi că El încă trăiește? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.] Este acela felul cum El a făcut când El era pe pământ? [„Da.”] Este acela felul cum au făcut apostolii? [„Da.”] Pavel s-a uitat la om, și așa mai departe. Și în timp ce Isus i-a spus femeii la fântână.

¹⁵⁵ Păi, femeia I-a atins haina, și a mers afară și a șezut jos. El s-a întors în jur, a zis, „Cine M-a atins?” Nu a știut cine l-a atins, așa că El a zis, „Cine M-a atins?” Toți tăgăduiau. El a zis, „Dar Eu am slăbit. Putere a ieșit din Mine.”

¹⁵⁶ Și El s-a uitat în jur până când El a găsit femeia care a făcut-o. Ea a avut o scurgere de sânge. Și i-a spus, „Credința ta a obținut victoria.” Ce este aceasta? El nu a spus, „Eu te-am vindecat.” El a zis, „Credința ta te-a salvat. Ce ai făcut tu? Tu ai avut credință care biruiește, care supune, care a călcat jos fiecare îndoială.”

¹⁵⁷ „Căci ea a spus în inima ei, 'Dacă eu pot atinge haina Lui, eu voi fi făcută sănătoasă.'” Isus a . . . Ea trebuia să ia aceea prin ceva ce ea a gândit în mintea ei proprie.

¹⁵⁸ Aici este Propriul Lui Cuvânt, pretinde că El va fi aici în această zi și face la fel cum a făcut El atunci. „Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea, totuși voi Mă veți vedea. Lucrările care le fac Eu, le veți face și voi, chiar mai multe veți face decât aceasta. Eu merg la Tatăl Meu, și voi veți face mai mult decât aceasta.” Iat-o aici. Noi trăim în această zi din urmă. Isus este aici.

Să ne rugăm, și noi să credem. Și voi credeți în timp ce mă rog.

¹⁵⁹ Doamne, aici este un grup de oameni. Și Tu ești un Dumnezeu mare. Noi vedem în Biblie, unde Tu ai vindecat

gloatele. Unde în călătoria lui Israel, Moise, când ei au ieșit din pustie, acolo nu era nici o persoană slabă printre ei. Tu ești marele Doctor. Tu ești marele Chirurg. Iar acum, Doamne, lasă ca aceste persoane care sunt aici bolnave în seara aceasta, în trupul lor sau în sufletul lor, ca ei să poată chiar acum să predea cazul lor în mâinile Tale, marele Medic. Și operează-i, Tată, până la punctul în care toată îndoiala lor să fie luată la o parte. Acum, Cuvântul Tău a spus că Tu ești „același ieri, azi, și în veci.” Noi Te rugăm să folosești asta ca un bisturiu, și să aduci acel bisturiu jos și să Te declari a fi același. „Eu voi fi cu voi, chiar în voi.” Iar apoi, Doamne, când poporul vede că Tu ești aici, fie ca credința lor să urce deasupra fiecărei boli care există în clădire, de păcat sau boală, și să fie vindecați. Căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

¹⁶⁰ Vă puteți da seama sau aprecia poziția în care mă pune aceasta? Acum priviți aici. Există cel puțin două sute cincizeci de persoane care stau aici, sau mai mult decât atât, eu presupun. Da, eu presupun că sunt mai mulți. Eu—eu nu știu. Dar acolo-i o ceată mare de voi care eu nu cunosc. Cât de mulți de aici nu cunosc. . . Voi știți că eu nu vă cunosc sau nu știu ce este rău cu voi? Ridicați-vă mâna. Da, domnule. Păi, acolo sunt, peste tot. Sigur. Eu nu cunosc, dar El cunoaște.

¹⁶¹ Acum, dacă El vrea, dacă doar vă veți preda la El și Îl lăsați să vă vorbească prin aceeași credință care o avea femeia, Îl veți crede voi? Dacă—dacă aceasta-i. . . Dacă totul este un fapt dovedit, este un fapt dovedit.

¹⁶² Dacă cineva a venit jos aici și a zis, „Eu am un leac pentru cancer.” El a luat un cancer aici afară, se ducea într-o stare rea, și a luat pe doctori jos acolo și le-a dovedit căci cancerul putea fi lecuit, toți din lume s-ar repezi după aceea, pentru leacul acela.

¹⁶³ Păi, frate, eu am văzut pe Isus Cristos să vindece așa multe cancere! Dar, totuși, El cere numai un singur lucru, „Dacă voi veți crede.” Acela pare a fi cel mai greu lucru. Eu L-am văzut să deschidă ochii celor orbi, să-l facă pe olog să umble. Eu L-am văzut să învieze morții, după ce ei erau morți, pronunțați de către doctor. Așa multe lucruri, aceasta ar lua. . . Eu nu aș putea scrie volume de cărți, să spun ce L-am văzut să facă, eu însumi. Și totuși aceasta-i așa de greu, să ajungi să crezi.

¹⁶⁴ Acum dacă voi toți persoanele bolnave aici înăuntru. . . Eu vreau ca fiecare să fie doar așa de reverent cât poate. Acum, eu cred. . .

¹⁶⁵ Eu sunt un mare credincios în emoție. Eu cred, că orice care nu are emoție este mort. Dacă religia voastră nu are puțină emoție pe lângă ea, voi mai bine să o îngropați. Căci. . . Dar există timpuri pentru toate lucrurile.

¹⁶⁶ Dacă tu vii la mine, și eu aș putea să ți-o dau. Și zici, „Frate Branham, eu vreau o sută de dolari.” Tu să vii foarte respectabil, și zici, „Frate Branham, eu sunt în nevoie disperată pentru o sută de dolari.” Și—și tu știi că eu aveam o sută de dolari în buzunarul meu, și tu crezi că pe a mea . . . lucrând asupra simpatiei mele, că eu ți-aș da acea sută de dolari. Bine, acum, tu ai sta acolo reverent, așteptând să-i primești.

¹⁶⁷ Atunci când eu ți-am dat acea sută de dolari, tu ai putea doar să țiți tot așa de tare cât ai vrut. Tu ai suta de dolari în mâna ta. Vedeți?

¹⁶⁸ Acum, însă, când tu vii, vino cu respecte. Să nu vii, țipând, și să-mi ceri o sută de dolari; eu aș putea să nu te înțeleg. Înțelegi? Dar tu vii, să-mi ceri. Și atunci când eu îți dau o sută de dolari, atunci începe să țiți. Deci când . . .

¹⁶⁹ Să venim la Dumnezeu și să-I cerem să miște Duhul Lui Sfânt, înlăuntrul pereților sau în afara pereților, oriunde poate să fie. Mie nu-mi pasă unde stați voi. Oriunde este, mie nu-mi pasă. Dacă este de-a latul țării, și voi vă rugați pentru cineva, El îl va mișca. Și doar să vedem.

¹⁷⁰ Dumnezeu a zis, „Încercați-Mă.” Acela-i un fel bun de a dovedi dacă Dumnezeu este Dumnezeu, sau nu. „Încercați-Mă,” zice Domnul.

¹⁷¹ Acum, dacă El este Dumnezeu, atunci, și noi știm că El este, să-I cerem să facă lucrurile aici, în seara aceasta, care El le-a făcut, și atunci voi nu va trebui să veniți aici sus. Și dacă aceasta-i făcut, cel puțin trei persoane diferite, prin toată clădirea. Dacă Aceasta se întâmplă, dacă Aceasta lovește asupra persoanelor pe care eu le cunosc, eu—eu nu vreau să accept aceea ca una. Vedeți? Eu vreau Aceasta pe cineva pe care eu nu cunosc.

¹⁷² Acum, atât cât privește a cunoaște bolile, există numai o singură persoană aici, de care știu eu, despre vreo boală; și aceea nu este o boală. Aceasta-i buna mea, și plăcuta, prietenă mică, Edith Wright, șezând înapoi acolo. Eu o cunosc. Ea a suferit cu anii. Noi ne-am rugat pentru ea, și ea niciodată. . . A ieșit din durere atunci, a fost pentru mult timp. Dar Domnul nu a eliberat fata de nenorocirea ei. Eu știu ce-i rău cu Edith. În afară de aceea, eu nu cunosc pe nimeni înăuntru aici, ce boli aveți voi.

¹⁷³ Dar dacă voi mă cunoașteți, atunci eu—eu mai degrabă aș vrea să fie, așa ca voi să vedeți că acesta nu sunt eu, că acesta-i Domnul.

Acum rugați-vă. Eu mă voi ruga. Și să credem doar pe Domnul.

¹⁷⁴ Iar acum, Soră Gertie, tot așa de încet cum poți tu, eu vreau ca tu să cânti, „Marele Medic este acum aproape, simpatizatorul Isus.”

¹⁷⁵ Eu mă uit pe aici la Fratele Banks Woods, un prieten deal meu. Oricine știe, care cunoaște pe Fratele Woods aici la tabernacol, el este unul din comitet aici. Dar el era înainte un Martor al lui Iehova. Acesta era cu certitudine un lucru pentru el, dar, când el a venit la Louisville și a văzut pe Domnul făcând ceva. El avea un băiat infirm, un fel de paralizie infantilă i-a tras piciorul în sus. Și el a urmărit mitingurile. Eu nu am știut. Niciodată nu am auzit de el. Numai când el a venit aici sus. Pe undeva, am venit înapoi din străinătate, din Suedia, șezând în spate de tot în clădire, în seara aceea, Domnul Isus a chemat spre băiatul acela, David, și l-a vindecat. Și astăzi, băiatul de-abia știe care picior era, de care a fost vindecat. Vedeti?

O, sute de lucruri! Dacă ați crede doar!

¹⁷⁶ Acum, o dată de care îmi pot aminti, și eu într-adevăr am întrebat pentru aceea. Îmi amintesc, aceasta era... Eu văd niște persoane Amish, eu cred, sau fie Mennonite, unul, în clădire, cu domnițele cu capișoanele lor mici pe ele. Aceea-i chiar ce m-a făcut să mă gândesc la aceea. Eu eram în Fort Wayne, Indiana. Și acolo era o fetiță Mennonită care a primit Duhul Sfânt. Sau, ea putea să fie Amish. Ea era una din acelea, una din poporul acela, sau Mennonită sau Amish. Și ea era o—o fată drăgălașă. Și ea cânta, „Marele Medic este acum aproape, simpatizatorul Isus.”

¹⁷⁷ Și acolo era un—un copil mic care a fost adus în brațele mele, care era infirm. Și când m-am rugat, copilașul a fost vindecat. El a sărit afară din brațele mele și a alergat în jos pe platformă. Și mama a leșinat.

¹⁷⁸ Și fata Amish sau Mennonită o cunoștea pe doamna. Și ea... Duhul Sfânt a atins-o și ea a început să strige. Și ea și-a ridicat mâinile și a fugit de la pian.

¹⁷⁹ Și pianul nu a pierdut nici o notă, cântând, „Marele Medic este acum aproape, simpatizatorul Isus.” Venind în jos prin intervale, de peste tot, oamenii se îngrămădeau unul peste altul. Și clapele acelea de fildeș se mișcau în sus și-n jos. „Marele Medic acum este aproape, simpatizatorul Isus.” Și ei întinși pe dușumea, în intervale, copleșiți de—de zăbovirea de... sau Duhul Sfânt este prezent.

El încă trăiește. El încă este Isus.

¹⁸⁰ Acum haideți doar să fredonăm asta liniștit doar pentru un minut. Atunci noi... Atunci noi vom vedea ce zice Domnul. Fiecare acum stabiliți-vă spre credință. Începeți să priviți încoace, și credeți cu toată inima voastră.

Marele Medic este acum aproape,

¹⁸¹ Doamne Isuse, mă rog ca Tu să descoperi ce este în inimile acestea. În Numele lui Isus.

. . . inima să se bucure,
 O, auziți Glasul lui Isus.
 Cea mai dulce notă în cântarea serafimă,
 Cel mai dulce Nume. . .

¹⁸² Acum voi persoanele bolnave doar începeți să mutați afară toată îndoiala. Mulți dintre voi nu ați mai văzut aceasta niciodată înainte. Ziceți, „Eu o cred, oricum.”

Isus, scumpe Isus.

¹⁸³ [Fratele Branham începe să fredoneze *Marele Medic*, și apoi face pauză pentru treizeci de secunde—Ed.]

¹⁸⁴ Eu sper că nu sunt fanatic. Dar mi se pare mie acum doar cum mă duc în camera mea, trag ușa împreună, intru într-o cămăruță secretă și închid ușile. Eu doar închid toată audiența din jur acum, vedeți. „Și rugați-vă la Tatăl vostru care vede în secret, și El care vede în secret vă va răsplăti în văzul tuturor. Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și se va deschide; căci oricine caută găsește.”

¹⁸⁵ Imaginați-L aici acum. Care voi vedeți pe fotografie acolo, Lumina, Aureola, El nu este departe. Acesta-i un discernător al gândurilor. Acesta-i Cristos. „Încă puțină vreme . . . Eu vin de la Dumnezeu, și Mă voi întoarce la Dumnezeu.” El s-a întors. A mers drept înapoi la ce a fost El. Când El vine iarăși, El va fi într-un corp trupesc cum era El, Domnul Isus.

¹⁸⁶ Voi ați putea spune, „Frate Branham, ce faci tu?” Doar mă predau. Acum aceea-i. . . Eu doar stau aici.

¹⁸⁷ Acesta nu-i un spectacol acum. Nu, domnule. Să nu gândiți asta, voi ați fi pe terenuri rele.

¹⁸⁸ Aceasta-i a încerca, a încerca să presez în ceva. Cuvântul lui Dumnezeu e în joc. Eu am spus că El era. Ce-i dacă Acesta nu-i? El întotdeauna își ține Cuvântul Lui. Eu nu mă tem de asta.

¹⁸⁹ Cineva, pe undeva, va atinge acea tivitură a hainei Lui. Biblia a spus, „El este acum,” chiar acum, „un Mare Preot care poate fi atins de simțul infirmității noastre.”

¹⁹⁰ Tu te uiți la mine așa de sincer, doamnă, care șezi acolo îmbrăcată cu rochia aceea albastră. Eu nu te cunosc, eu nu cred. Eu se pare să nu obțin un contact pe undeva cu credința cuiva. Poate aceasta ar ajuta. Tu ai o nevoie de la Dumnezeu? Dacă eu sunt un străin față de tine, ridică-ți mâna sus. [Sora zice, „Eu nu cred că mă cunoști, Frate Branham, dar eu te cunosc.”—Ed.] Eu nu te cunosc, dar tu mă cunoști. În ordine. Nu am nici o idee pentru ce ești aici. Eu nu te-am văzut în viața mea, după câte știu eu. Tu probabil că ai fost în adunarea mea pe undeva. Dacă Domnul Isus îmi va spune care e necazul tău, tu o vei crede? Tu va trebui să crezi dacă este adevărul. Și poate

că aceea va da credință la alții, să meargă la lucru, vedeți. Eu nu știu. Eu doar te-am văzut șezând acolo uitându-te la mine. Tu de-abia că ți-ai luat ochii de pe mine. Tu ești aproape.

¹⁹¹ Această femeie care șade aici în față, eu o cunosc. Aceste persoane de *aici*, eu le cunosc.

¹⁹² Eu nu am gândit că te-am cunoscut. Eu nu, dar El cunoaște. Și dacă tu ai o necesitate, tot așa cum ai fi stat aici pe platformă.

¹⁹³ Da. Acum oricine poate vedea. Eu sper că tu poți. Aceasta mi se pare mie, că, femeia devine foarte slabă. Dar ea are una alta ce-i rău. Ea are o boală de piele. Așa este. Ridică-ți mâna dacă asta-i adevărat. Aceasta-i pe trupul ei care nu se arată, dar ea are. Asta-i corect. Vedeți, doar un contact.

¹⁹⁴ În timp ce, „El a zis, 'Uită-te la noi.' Și în timp ce ei se uitau cu atenție la el, Pavel a zis, 'Îmi dau seama că ai credință să fii vindecat.'”

¹⁹⁵ Cum este cu domnița care șade alături de tine? Aceasta cumva a rupt printr-o barieră, spre ea, că și ea se ruga. Eu nu te cunosc. Noi suntem străini unul cu altul. Așa este. Dacă Duhul Sfânt îmi va descoperi care-i necazul tău sau pentru ce ești tu aici, sau ceva în viața ta care tu știi că eu nu știu, vei crede tu că acesta-i . . . că acea Putere, Forță nevăzută, vine de la Cristos? Eu vreau să te întreb ceva. Chiar acum, tu ai un simțământ asupra ta, foarte bun, smerit, simțire umilită. Dacă asta-i corect, ridică-ți mâna. Vedeți? Asta este. Chiar deasupra ta stă Lumina aceea. Și tu suferi cu boală de la tălpile și picioarele tale. Așa este. Nu-i așa? Flutură batista aceea către popor, dacă asta-i corect, așa ca ei să vadă. Eu nu cred că tu vei mai fi vreodată supărată cu aceasta din nou. Acea-i . . .

¹⁹⁶ Ce face aceea? Ce este . . . Există persoane care nu le-am văzut în viața mea. Ce face aceasta? Aceia sunt doi.

¹⁹⁷ Acolo-i un om tânăr care șade chiar alături de femeie, chiar acolo acum. Și el a început să plângă îndată ce Acela a atins. Este una sau alta privitor la acea femeie . . . Nu. Acesta-i omul tânăr, însuși. El este supărat cu gâtul și capul lui. Așa este. Eu cred că tu ești străin față de mine, tinere. Eu niciodată nu te-am văzut. Așa este. Așa este. Așa este. Ridică-ți mâinile.

¹⁹⁸ Acolo sunt trei persoane, șezând într-un rând. Eu niciodată nu am văzut, nici un contact, în viața mea, la acele persoane. Veți crede voi?

¹⁹⁹ Cineva în *această* direcție acum, care este înăuntru *aici*. Câți sunt bolnavi și nevoiași, în direcția aceasta? Ridicați-vă mâinile, fiecare în direcția aceasta, care este în nevoie. O, aceasta-i doar peste tot. În ordine. Acum doar continuați să credeți.

²⁰⁰ Omul care șade, privind la mine, tu trebuie să-l găsești pe Cristos sau mori. Cancerul te va ucide. Dumnezeu este vindecătorul.

²⁰¹ Această doamnă în vârstă șezând *aici*, chiar aici pe scaun. Ea suferă de o boală de stomac și artrită. Acea-i corect. Tu crezi că aceasta s-a făcut?

²⁰² Tu care te uiți în jur la ea. Tu crezi? Tu ai o nevoie, de Cristos. Tu mă crezi a fi slujitorul Lui? Acea umflătură care o vrei să fie luată la o parte, crezi tu că Dumnezeu o va face? Eu nu văd umflătura, dar ea este acolo. Ea este pe gâtul tău, în spate. Poate dacă eu îți spun că numele tău este Miss. Welsh, o să mă crezi tu atunci? Este aceasta? Așa este. Nu-i așa? [Sora zice, „Da, așa este.”—Ed.] În ordine. Eu nu te-am văzut în viața mea. Tu știi asta. Aha. Tu ai credință în Dumnezeu.

²⁰³ Acolo-i un semn al morții peste femeia mică așezată acolo, cancer, de asemenea. Tu crezi, doamnă, că Dumnezeu te va face bine? Tu crezi? Suferi cu cancer. Aceasta-i o umbră neagră plutind peste tine. Eu îți spun acum, aceasta s-a dus, dacă tu vei crede.

²⁰⁴ Eu nu cunosc femeia. Eu nu am văzut-o niciodată în viața mea. Eu nu cunosc pe careva din aceste persoane, după câte știu eu. Vei crede tu?

²⁰⁵ Eu mă uit la un om. Eu nu cred că l-am văzut vreodată înainte, în viața mea. El suferă cu o hernie. Tu crezi că Domnul te va vindeca, domnule, de hernia aceea, te va face bine? Nevasta ta are o nervozitate și o slăbiciune. Rev. Reed, acela-i numele tău. Eu nu te cunosc. Tu nu ești din ținutul acesta, oricum. Tu ești din Ohio. Acea-i corect. Dacă asta-i așa, ridică-te sus. Totul s-a terminat acum, pentru tine și pentru soția ta, amândoi.

Credeți cu toată inima voastră. Puteți crede acum?

²⁰⁶ Înapoi de tot în jos pe această linie, înapoi spre *această* cale, puteți voi vedea Lumina aceea plutind chiar acolo? Aceasta-i o femeie suferind de o infecție de virus, chiar în jos pe această linie aici. Tu nu ești din orașul acesta. Tu ești dintr-un loc numit Columbus, Indiana. Numele tău este Elisabeth. Tu locuiești pe o stradă numită Ohio Street. Numărul tău este 1932 Ohio Street. Du-te, crede. Aceasta te-a părăsit acum. Ai credință.

²⁰⁷ Iar acum acel Spirit se mută. El merge *încoace*, pe *aici*, spre un om. Și ceva conexiune. . . Nu. Acesta-i, el este din Columbus. Și el suferă de o stare a ochiului și un—un ulcer. Tu crezi că Domnul Isus te va vindeca, domnule, te va face bine? Și nepoțelul tău șezând înaintea ta acolo, copilul surorii tale, el avea un fel de boală de os, și el nu ar mânca acum. Aceasta-i face cumva un fel de complicație la aceasta. Dacă tu vei crede cu toată inima ta, tu te poți face bine. Ai credință în Dumnezeu.

208 Câți dintre voi cred acum? [Adunarea zice, „Amin.”—Ed.]

209 Eu văd o altă umbră de cancer așezată acolo. Dacă tu vei crede cu toată inima ta, soră, aceasta se va face. Poți. . .

210 A trecut credința voastră linia aceea de îndoială acum? Câți credeți că credința voastră a trecut linia de îndoială? Ridicați-vă mâinile. Atunci ce a mai rămas decât să mergeți liberi? Totul s-a terminat.

211 Aceste fete așezate aici în scaun, eu vă cunosc. Eu nu v-am cunoscut de seara trecută, dar eu vă cunosc acum. Eu am învățat despre voi, astăzi, de la soția mea. Numele mamei voastre era Fulkerson înainte să se mărite. Și aceea-i o boală despre care nimeni nu știe nimic. Degetele voastre doar capătă infecție, și voi luați boală de sânge, parcă, sau ceva în mâinile voastre, și primul lucru ce-l știți, degetele cad jos, și așa mai departe. Voi amândouă fetele. Voi sunteți două domnițe frumoase. Eu cunosc pe mama voastră. Bunica voastră a fost vindecată într-o seară când am mers la ea, cu vreo douăzeci și ceva de ani în urmă, cu TBC. Așa este. D-na Fulkerson.

212 Dumnezeu să mustre pe diavolul acela care vă împiedică pe voi fetițelor frumoase! Fie ca Puterea care a înviat pe Isus din mormânt, să scoată lucrul acela la o parte, să nu vă mai supere. Eu spun asta pe autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu. Tu trebuie să devii mândru cu Diavolul.

213 Dumnezeu ne dă victoria. Noi o avem chiar acum. „Aceasta-i victoria care biruiește lumea, chiar credința voastră.”

214 Voi toți care credeți că sunteți vindecați prin Puterea Lui, ridicați-vă în picioare și dați-I laudă, peste tot în clădire. Ridicați-vă mâinile acum și să-L laudăm.

215 Mulțumesc Ție, Doamne Isuse, pentru puterea Ta de vindecare. „Aceasta-i credința care biruiește. Aceasta-i victoria, chiar credința noastră.” Noi acum îi pronunțăm vindecați, în Numele Domnului Isus Cristos. Admite aceasta, Doamne.

Eu Îl Voi Lăuda, Gertie. Eu Îl Voi Lăuda.

216 Ați trecut linia de barieră? [Adunarea se bucură.—Ed.]

Lăudați Mielul ucis pentru păcătoși;
Dați-I slavă, voi tot poporul,
Căci Sângele Lui a spălat fiecare pată.

În ordine, vino cu aceasta acum.

Eu Îl voi lăuda, eu Îl voi lăuda,
Lăudați Mielul ucis pentru păcătoși;
Dați-I slavă, voi tot poporul,
Căci Sângele Lui a spălat fiecare pată.

217 Ascultați. Eu încă cred, prieteni, că voi nu vă puteți cățăra în locul acela. Eu nu îl voi lăsa pe Diavolul să învingă acest

fel de adunare. [Fratele Branham bate pe amvon de patru ori—Ed.] Nu există nici un motiv pentru aceasta. Evanghelia a fost predicată, și Cristos este aici să o confirme. Diavolul este un mincinos. Voi sunteți, fiecare, vindecați de Isus Cristos. Presați afară cu credința aceea acolo. Iată-o acolo. Aceasta-i a voastră. Să nu mai plutiți. Fiți stabiliți la Calvar, și dați-I laudă și slavă. Spuneți-I că Îl iubiți. Spuneți-I că Îl apreciați. Și treceți de linia aceea de separare, și Dumnezeu vă va vindeca și vă va face bine. Într-adevăr să o intenționați. Nu doar să o spuneți. Intenționați-o din inima voastră, și dați-I laudă.

Eu Îl voi lăuda, (Din inima voastră acum, sus
de tot!) Eu Îl voi lăuda,
Lăudați Mielul ucis pentru păcătoși;
Dați-I slavă, voi tot poporul, (Dați-I slavă!)
Căci Sângele Lui a spălat fiecare pată.

²¹⁸ Ce fel de pată? Pată de îndoială. „Eu sunt acum vindecat. Prin Rănile Lui eu sunt vindecat. Eu aparțin Domnului. Bolile mele s-au dus. Eu Îl voi lăuda. Eu Îl voi lăuda. Eu Îi voi da slavă. Eu voi striga victoria. Eu Îi voi spune că Îl iubesc. Eu Îl cred. Eu sunt liber.” Aleluia!

. . . poporul,
Căci Sângele Lui a spălat fiecare pată.
Eu Îl voi lăuda, eu Îl voi lăuda,
Lăudați Mielul ucis pentru păcătoși;
Dați-I slavă, voi tot poporul,
Căci Sângele Lui a spălat . . . (Asta este.
Pătrundeți înăuntru!) . . . fiecare pată.
Eu Îl voi lăuda, eu . . . (Aleluia! Aleluia!)
Lăudați Mielul ucis pentru păcătoși;
Dați-I slavă, voi tot poporul,
Căci . . . (Asta este!) . . . a spălat fiecare pată.
Eu Îl voi lăuda, (Doar spălare continuă a
Sângelui!) . . . Îl,
Lăudați Mielul ucis pentru păcătoși;
Dați-I slavă, voi tot poporul,
Căci Sângele Lui a spălat fiecare pată.

²¹⁹ Slavă! Laudă Domnului! Voi Îl iubiți? [Adunarea laudă pe Domnul în mare măsură—Ed.] Lăudați-L! Lăudați-L! Cristos Glorios! Dumnezeu Glorios, trăind foarte prezent acum! Dumnezeu Iehova din Vechiul Testament, prezent în această zi! „Cât de minunate și uimitoare sunt lucrările Lui!” „Semnele și minunile Lui întrec orice înțelegere.” O, ce minunat! O, El este Glorios!

²²⁰ Câți dintre voi simțiți Prezența lui Dumnezeu chiar acum? [Adunarea se bucură în mare măsură—Ed.] Sigur! Acum lăsați

ca fiecare îndoială să dispară de la voi. Voi sunteți vindecați. Prin rănilor Lui sunteți vindecați. S-a terminat. Lăudați-L și dați-I slavă!

²²¹ Duhul Sfânt, cade peste tot în clădire! Marea Aureolă de Lumină, încercuiește locul! Ce minunat! Cum îl iubim noi!

Și când lupta-i gata, vom purta o cunună!

Da, noi vom purta o cunună! Da, noi vom purta o cunună!

Și când lupta-i gata, vom purta o cunună
În noul Ierusalim.

Purtăm o cunună, purtăm o cunună,
Purtăm o cunună luminoasă și strălucitoare.

Și când lupta-i gata, vom purta o cunună
În noul Ierusalim.

Purtăm o cunună, purtăm o cunună,
Purtăm o cunună luminoasă și strălucitoare.

Și când lupta-i gata, vom purta o cunună
În noul Ierusalim.

²²² Aceasta este, după părerea mea, întocmai ca Duhul Sfânt care a căzut în Ziua Cincizecimii, care a tăiat lanțurile.

²²³ Eu doar s-a întâmplat să observ, stând aici în adunare este un frate Mennonite. La Indianapolis, el a venit înăuntru, și avea epilepsie pentru mulți, mulți ani. Și Duhul Sfânt l-a chemat afară, în adunare, eu cred că era. Și el niciodată nu a avut o criză din aceasta. Domnul Dumnezeu l-a vindecat și l-a făcut perfect, bine; un predicator Mennonite.

²²⁴ O, nu este El minunat! Nimeni nu știe, pentru că acei care au gustat bunătatea Lui, știu cât de bun este El!

²²⁵ Acum, prieteni, după părerea mea, aceasta este religia de timpuri vechi, când Domnul Isus Cristos vine în mijlocul nostru și ne binecuvântează. Noi suntem așa de fericiți că sunteți aici. Eu cred că fiecare persoană care este în Prezență Divină, chiar acum, dacă credința voastră a scufundat toate îndoielile în spate, voi sunteți liberi acum. Doar să nu mai pretindeți niciodată vreo boală, de-acum înainte. Mergeți înainte. Voi v-ați predat cazul la un doctor; predați-l la Isus acum. El a operat asupra voastră și a luat toată îndoiala la o parte, așa că voi o puteți avea. Domnul să vă binecuvânteze.

Este religia de timpuri vechi,
Și este destul de bună pentru mine.

Este religia de timpuri vechi,
Este religia de timpuri vechi,
Este religia de timpuri vechi,
Și este destul de bună pentru mine.

Mă face să iubesc pe fiecare,

Mă face să iubesc pe fiecare,
Mă face să iubesc pe fiecare,
Și este destul de bună pentru mine.

O, este religia de timpuri vechi,
Este religia de timpuri vechi,
Este religia de timpuri vechi,
Și este destul de bună pentru mine.

. . . când eu mor,
Va fi bună când eu mor,
Va fi bună când eu mor,
Și este destul de bună pentru mine.

Este religia de timpuri vechi,
Este religia de timpuri vechi,
Este religia de timpuri vechi,
Și este destul de bună pentru mine.

CREDINȚA ESTE VICTORIA NOASTRĂ ROM58-1004

(Faith Is Our Victory)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză sâmbătă seara, la 4 octombrie, 1958, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©2008 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org